

Man lærer hen ad vejen

Kamilla Nielsen blev aktiv i FADL for to år siden, og hun går nu på 10. semester. Hun har været valgt ind i Repræsentantskabet i to år. Sidder blandt andet i lægevikargruppen og medlemsfordelsudvalget.

- Jeg gik til en basisgruppetag på Panum og havde på forhånd overvejet, at jeg burde være med i noget - men hvad? Det var her, at jeg sådan lidt hovsa blev hvervet samtidig med min veninde Liv. Hvorfor ikke? sagde vi til hinanden. Så vi kom med til suppleringsvalget i april 2002.

- Det var forvirrende i starten, for det var en travl sommer med en høj mødefrekvens. Men når man ikke er så mange kommer man hurtigt ind i opgaverne fra starten. Man bliver hurtigt vant til at vide, hvad der sker i foreningen, og hvordan tingene hænger sammen..

- Man lærer hen ad vejen, for de andre er gode til at forklare og sætte en ind i tingene.

. Jeg synes, det er spændende at vide, at man har gjort noget - lavet et produkt udover det at læse. Nogle gange i eksamensperioder er det simpelt hen rart at lave noget andet. Jeg bliver mere effektiv og får tankerne væk fra studiet - samtidig er det jo er studierelevant. Det er mest et spørgsmål om prioritering at kunne nå det faglige arbejde ved siden af selve studiet. Jeg ville dog ønske at der var flere medlemmer der gav deres mening til kende, enten i form af debatindlæg i MOK eller ved at henvende sig direkte til os, der er aktive i FADL.

Hvad siger du til tanken om, at FADL kunne indgå i Lægeforeningen?

- Det kommer an på, hvordan FADL bliver en del af Lægeforeningen. Vi er vant til at arbejde selvstændigt, så det skal være en klar fordel for FADL's medlemmer. Der er mange andre foreninger, hvor de studerende er en del af en hovedforening, så hvorfor ikke os? Sammenlignet med andre fagforeninger er vi jo ikke særligt store, og man kan godt forestille sig, at vi kommer bagest i rækken, når vi forhandler løn. Her kunne det være en fordel at have Lægeforeningen i ryggen. Man kan få større politisk indflydelse, når man sidder sammen med "storebror". På nogle punkter kunne vi få mere hjælp til det administrative, så vi ville få mere tid til det politiske. Og så betaler medlemmer af Lægeforeningen ikke for Ugeskriftet.

- Men omvendt risikerer man at skulle indordne sig og opgive sin totale frihed. Man kan være bange for at man nemmere bliver overhørt og kanøflet af de mere erfarne.